

Blíží se Velikonoce...

Významné svátky v roce jsou spjaty s tradicí a přípravami. První, co mě napadá, je, že Velikonoce jsou spojeny s pomlázkou, prvními slunnými dny, kluky nahánějící holky po vsi, příležitostnými řidiči, kteří vyrazí projet svůj naleštěný vůz, ale také řidiči pod vlivem alkoholu, kteří se stávají nebezpeční nám i sobě samým. Podotýkám, že cyklista je také řidič! Téma požití alkoholu je s Velikonoci provázané více než s kterýmkoliv jiným svátkem. Za volant prostě pod vlivem neseďáme, ať už jsou Velikonoce, Vánoce nebo jakýkoliv jiný den v roce.

Co se týká „slavnostních“ řidičů... Provoz na silnici je velmi rychlý a mnohdy agresivní. Ne všichni účastníci silničního provozu dodržují zásady defenzivního způsobu jízdy. Pro všechny řidiče platí: **„Budte k sobě ohleduplní!“**

Tento svátek však není jen o dospělých. Aby mohli vůbec starší i malí pánové vyrazit za tradicí, je nezbytné mít s sebou upletenou pomlázku. Krásné dny, svítí slunce, tak proč se za hledáním proutí nevydat na kole?

Minulý týden jsme také my s dětmi využili slunečného počasí a vyrazili na kole ven. A ne, nebylo to tak jednoduché, jak to vypadá. Kola je třeba vytáhnout z garáže. Půl roku ležely ladem. Hned při prvním pohledu je jasné, že budou potřebovat trochu péče. A prach na nich je to nejmenší. Takřka prázdné pneumatiky, uražená zadní odrazka z minulého roku, neseřizená přední brzda. Děti natěšené, helmy na hlavách a ohníčky v očích. No nic, tohle prostě udělat musíme. Čistím kola od prachu a vysvětluji dětem, že i jízdní kolo musí mít správnou výbavu, abychom s ním mohli na cestu. Nasadíme pumpičku na ventilek, děti pumpují a já jim začínám vykládat o povinné výbavě jízdního kola. Dvě na sobě nezávislé brzdy, odrazka bílé barvy vpředu. A vzadu tedy? Červená. A ty oranžové jsou kde? Koukají po kolech a hledají je. Ve výpletu kol je naleznou hned, na pedálech jim to trvá trochu déle. Kola máme nahuštěná! Seřadit přední brzdu neumím. Rychlá instruktáž po telefonu a já zjišťuji, že to není nic složitého. Brzda funguje. Takže již jen poslední závada. Zadní červená odrazka, která vzala za své při některé z divokých jízd minulý rok. Budeme muset koupit novou. A proč? Ptají se děti. Je tam přeci světýlko. Mají pravdu. Ale světlo bohužel není zároveň s odrazkou. Vysvětluji, že to nestačí a že zákon, tedy pravidla, která nás chrání, požaduje odrazku. Domlouváme se, že odrazku koupíme po cestě. Nasedáme na kola a vyrážíme. Já po silnici a děti, kterým ještě nebylo 10 let, jedou po chodníku. Je to jen pár set metrů, než se dostaneme na cyklostezku. V mém doprovodu by samozřejmě mohli jet po silnici se mnou. Ale než se rozjezdí po zimě a získají zase jistotu při vedení kola, nechám je jet po chodníku. Do deseti let mohou. Míjíme staršího pána s kočárkem a já ještě kluky upozorňuji, ať jsou při objíždění opatrní. Zbytečně. Vědí to a pánovi se a opatrně vyhnou. Mnohdy si stačí jen o věcech povídat. Učí se od nás, pozorují nás, sledují, jak se chováme, co děláme, ať už to dobré, ale také to špatné... Nezapomínejme, že jsme dětem vzorem a předáním pár preventivních rad jim můžeme pomoci vyhnout se nebezpečným situacím.